

BSO

BILKENT SENFONI
ORKESTRASI

Bilkent Senfoni Dijital

POLİSTİLİSTİK
POLYSTYLISTIC
MÜZİK
MUSIC

CAN OKAN

ŞEF • CONDUCTOR

ELENA POSTNOVA

KEMAN • VIOLIN

FERUZA ABDULLAYEVA

KEMAN • VIOLIN

RUSTAM RAHMEDOV

KLAUVSEN • HARPSICHORD

Alfred Schnittke

Concerto Grosso No.1, İki Keman için
Concerto Grosso No.1 for Two Violins

Wolfgang Amadeus Mozart

Senfoni No.33, Si bemol majör, KV.319
Symphony No.33 in B flat major, KV.319

George Enescu

Nefesli Çalgılar için Onlu, Re majör, Op.14
Decet for Winds in D major, Op.14

Program

Alfred Schnittke

Concerto Grosso No.1, İki Keman için
Concerto Grosso No.1 for Two Violins

- I. Preludio
- II. Toccata
- III. Recitativo
- IV. Cadenza
- V. Rondo
- VI. Postludio

Wolfgang Amadeus Mozart

Senfoni No.33, Si bemol majör, KV.319
Symphony No.33 in B flat major, KV.319

- I. Allegro assai
- II. Andante moderato
- III. Menuetto
- IV. Finale. Allegro assai

George Enescu

Nefesli Çalgılar için Onlu, Re majör, Op.14
Decet for Winds in D major, Op.14

- I. Doucement mouvementé
- II. Modérément - Vivement
- III. Allégrement, mais pas trop vif

Can Okan şef conductor

1986 yılında doğdu. Piyano öğrenimine 1994 yılında Meliha Doğuduyal ile başladı. 1997'de Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi İstanbul Devlet Konservatuvarında Prof. Metin Ülkü'nün öğrencisi oldu.

2005-2009 yıllarında MSGSÜ Devlet Konservatuvarında Prof. Gürer Aykal'dan orkestra şefliği eğitimi aldı. 2007 yılında Borusan İstanbul Filarmoni Orkestrasını yöneterek, orkestra şefi olarak ilk konserini verdi.

İdil Biret, Dmitri Alexeev, Emanuel Ax, Arnulf von Arnim, Nikolai Demidenko, Aydın Esen, Claudius Tanski gibi piyanistlerin düzenlediği ustalık sınıflarında yer aldı. Okan, 2009 yılında Prof. Metin Ülkü ile piyano alanındaki yüksek lisans çalışmalarını tamamladı. Orkestra şefliği alanındaki yüksek lisans eğitimini Stockholm Royal College of Music'de 2011 yılında tamamladı. Bu eğitim süresince Daniel Harding, Jan Risberg, B. Tommy Andersson gibi şeflerle çalıştı. İsveç'te birçok senfoni orkestrası ile opera, senfonik ve çağdaş müzik konserleri verdi. 2011 yılında Finlandiya'da Jorma Panula'nın orkestra şefliği ustalık sınıfına katıldı.

Cumhurbaşkanlığı Senfoni, Cemal Reşit Rey Senfoni, Çukurova, İstanbul, İzmir ve Bursa Devlet Senfoni Orkestralarını yönetti. Schubert'in bütün *Impromptu*'larını kaydetti. 2017 yılında İstanbul Devlet Opera ve Balesi ile Stravinsky'nin *The Rake's Progress* operasının Türkiye'deki ilk temsilini, Benjamin Britten'ın *The Turn of the Screw* operasını, 2018'de Verdi'nin *Falstaff* operasını ve Salzburg'da Oper im Berg festivali kapsamında *Sihirli Flüt* ile *Rigoletto* operalarını yönetti. Antalya ve Çukurova Devlet Senfoni Orkestraları ile solist olarak konserler verdi.

Can Okan, 2019 yılında MSGSÜ İstanbul Devlet Konservatuvarındaki sanatta yeterlik eğitimini Prof. Metin Ülkü'nün sınıfında tamamladı. Aynı yılın Ekim ayında Ankara Devlet Opera ve Balesinin yeni prodüksiyonu olan *Aida* operasını yönetti. 2020 yılında MSGSÜ Felsefe Bölümünde yüksek lisans eğitimine başladı. Halen aynı kurumda orkestra şefliği dersleri vermekte, Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrasında yardımcı şef olarak çalışmakta, yurtiçi ve dışında konserlerine devam etmektedir.

Can Okan was born in 1986. He started playing the piano in 1994 with Meliha Doğuduyal. In 1997, he began studying with Prof. Metin Ülkü at the Istanbul State Conservatory of Mimar Sinan Fine Arts University (MSGSU). He studied conducting with Prof. Gürer Aykal at MSGSU State Conservatory between 2005 and 2009. In 2007, he conducted the Borusan Istanbul Philharmonic and gave his first concert as a conductor.

Okan participated masterclasses of pianists like İdil Biret, Dmitri Alexeev, Emanuel Ax, Arnulf von Arnim, Nikolai Demidenko, Aydın Esen, and Claudius Tanski. He completed his master's studies in piano with Prof. Metin Ülkü in 2009. He received his master's degree in conducting from Stockholm Royal College of Music in 2011. During his studies, he worked with conductors such as Daniel Harding, Jan Risberg, and B. Tommy Andersson. He gave opera, symphony and contemporary music concerts with many symphony orchestras in Sweden. In 2011, he attended the conducting masterclass of Jorma Panula in Finland.

Can Okan conducted the Presidential Symphony Orchestra, Cemal Reşit Rey Symphony, and Çukurova, İstanbul, İzmir and Bursa State Symphony Orchestras. He recorded all of Schubert's *Impromptus*. He conducted the first performance of Stravinsky's opera, *The Rake's Progress*, in Turkey with the İstanbul State Opera and Ballet, Benjamin Britten's opera *The Turn of the Screw* in 2017, Verdi's *Falstaff* opera, as well as *Die Zauberflöte* and *Rigoletto* operas at the Oper im Berg Festival in Salzburg in 2018. He gave concerts with the Antalya and Çukurova State Symphony Orchestras as a soloist.

Can Okan completed his Proficiency in Arts education in the class of Prof. Metin Ülkü at the İstanbul State Conservatory of MSGSU in 2019. In October of the same year, he conducted a new production of *Aida* by the Ankara State Opera and Ballet. He started studying towards a master's degree in Philosophy Department of MSGSU in 2020. Okan is currently teaching conducting classes at the same university, working as assistant conductor at the Presidential Symphony Orchestra, and giving concerts in Turkey and abroad.

Elena Postnova keman violin

Keman eğitimine altı yaşında başladı; eğitimine Taşkent Devlet Müzik Kolejinde devam etti. 1988 yılında Uluslararası Müzik Kolejlere Keman Yarışmasında ikincilik ödülü aldı. Taşkent Devlet Konservatuvarındaki eğitimini 1993 yılında altın madalya

ile tamamladı. Taşkent Devlet Konservatuvarı Oda Orkestrasında konzertmeister olarak görev yaptı.

1989 yılında Taşkent Devlet Konservatuvarı Opera Stüdyosunda çalışmaya başladı. 1991 yılında Taşkent Filarmoni Orkestrası ve Özbek Solistleri Oda Orkestrası üyesi oldu. 1993 yılında Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi öğretim görevlisi ve Bilkent Senfoni Orkestrası üyesi olarak göreve başladı. 1995 yılında Bilkent Üniversitesindeki yüksek lisans eğitimini Prof. Server Ganiyev'in keman sınıfında tamamladı. 1998 yılında Bilkent Üniversitesinden sanatta yeterlik diploması aldı.

Bilkent Senfoni Orkestrası ve Bilkent Oda Orkestrasında çalışmalarını sürdürürken, aynı zamanda konzertmeister olarak birçok konserde yer aldı. Fazıl Say'ın Avrupa Turnesinde Gençlik Orkestrasının konzertmeisteri olarak bulundu. Ayrıca çeşitli senfoni orkestraları ve oda müziği topluluklarında solist olarak yer aldı.

1993 yılından bu yana müzik eğitimi veren Postnova'nın öğrencileri birçok uluslararası yarışmaya katılmakta, yurtiçi ve dışında konserler vermekteler. Halen Bilkent Senfoni Orkestrası üyesi, Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır.

Elena Postnova started playing the violin at the age of six and continued her education at the Tashkent State Music College. In 1988, she was awarded the second prize at the International Music Colleges Violin Competition. After completing her education at the Tashkent State Conservatory with a gold medal, she worked as konzertmeister in the Chamber Orchestra of Tashkent State Conservatory.

In 1989, Postnova started working in the Opera Studio of Tashkent State Conservatory. In 1991, she joined the

Tashkent Philharmonic Orchestra and Uzbek Soloists Chamber Orchestra. She began to work as an instructor in the Faculty of Music and Performing Arts of Bilkent University and a member of the Bilkent Symphony Orchestra in 1993. Postnova obtained a master's degree in 1995 from Bilkent University, where she studied in the violin class of Prof. Server Ganiyev. In 1998, she received her Proficiency in Arts diploma from Bilkent University.

While she was working with the Bilkent Symphony Orchestra and the Bilkent Chamber Orchestra, she performed in many concerts as konzertmeister. She played as konzertmeister with the Bilkent Youth Orchestra on Fazıl Say's Europe tour. She also performed as a soloist with various symphony orchestras and chamber music ensembles.

Since 1993, Postnova has been giving music education to students, who have participated in international competitions and given concerts in the country and abroad. Elena Postnova is currently working as a member of the Bilkent Symphony Orchestra and a faculty member at the Faculty of Music and Performing Arts of Bilkent University.

Feruz Abdullaeva keman violin

Keman eğitimine Taşkent Özel Müzik Okulunda başladı. Taşkent Devlet Konservatuvarında lisans ve yüksek lisans eğitimini Prof. M.B. Reyson ve Prof. V.P. Reyson ile tamamladı. Çalışmalarına V.P. Bronin, Y. Novıçkov ve Prof. L. Kogan'ın

asistanı olarak devam etti. Özbekistan Devlet Opera ve Balesi ve Özbekistan Devlet Senfoni Orkestrasında çalıştı. Taşkent Devlet Konservatuvarı Oda Müziği bölümünde konzertmeister olarak görev aldı. 1987-1993 yılları arasında, Özbekistan Solistleri Oda Orkestrası ile Amerika Birleşik Devletleri, Rusya, Estonya, Letonya, Belarus ve Ukrayna'da festivallere katıldı. 1993 yılında Bilkent Senfoni Orkestrası keman grubu üyesi oldu. Yüksek lisans eğitimi ve sanatta yeterlik derecesini Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesinde Prof. Suna Kan ve Prof. S. Ganiyev ile tamamladı. Bilkent Senfoni Orkestrası ile Siemens Festivali, Montepulciano, San-Marino ve İsviçre'de Montreux Ses ve Müzik Festivali gibi festivallerin konuğu oldu. Almanya, Portekiz, Belçika ve Japonya'da

festivallere katıldı. 2017’de Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti 3. Uluslararası İpek Yolu Müzik Konferansı yaylı çalgılar çalıştayında görev aldı. İpek Yolu Orkestrasında konzertmeister olarak konserler verdi. Feruza Abdullaeva, Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesinde öğretim üyesi olarak görevine devam etmekte ve Bilkent Senfoni Orkestrasının ikinci keman grup şefliğini yapmaktadır.

Feruza Abdullaeva started playing the violin at the Tashkent Private Music School. She completed her undergraduate and graduate education at the Tashkent State Conservatory with Prof. M.B. Reyson and Prof. V.P. Reyson. She continued her studies as an assistant to V.P. Bronin, Y. Noviçkov and Prof. L. Kogan. She worked at the Uzbekistan State Opera and Ballet and the Uzbekistan State Symphony Orchestra. She served as the konzertmeister in the Chamber Music Department of Tashkent State Conservatory. Abdullaeva performed in festivals with the Uzbekistan Soloists Chamber Orchestra in the United States, Russia, Estonia, Latvia, Belarus and Ukraine between 1987 and 1993. In 1993, she became a member of the violin group at the Bilkent Symphony Orchestra. She received her master’s and proficiency in arts degrees from the Faculty of Music and Performing Arts of Bilkent University, where she studied under Prof. Suna Kan and Prof. S. Ganiyev. With the Bilkent Symphony Orchestra, she performed at festivals such as the Siemens Festival, Montepulciano, San-Marino, and Montreux Sound and Music Festival in Switzerland. In 2017, she participated in the strings workshop of the Third International Silk Road Music Festival in the Turkish Republic of Northern Cyprus. She gave concerts as konzertmeister with the Silk Road Orchestra. Feruza Abdullaeva continues to work as a faculty member in the Faculty of Music and Performing Arts of Bilkent University and as the principal second violin at the Bilkent Symphony Orchestra.

Rustam Rahmedov klavsen harpsichord

Klasik müzik/caz piyanisti ve klavsen sanatçısı, aynı zamanda da besteci ve şef olan Rustam Rahmedov, Türkmenistan'ın başkenti Aşkabat'ta opera sanatçılarından oluşan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Türkmenistan Ulusal

Konservatuvarından onur öğrencisi olarak mezun olduktan kısa bir süre sonra, aynı konservatuvarda piyano ve oda müziği dersleri vermeye başladı. Frederic Chopin Yarışmasında birincilik ve Cumhurbaşkanlığı Sanat Yarışmasında "Altın Çağ" ödülünü alan sanatçı, bu saygın piyano yarışmalarında kazandığı birincilik ödülleriyle solist olarak başarısını perçinledi.

Sanatçı sayısız konser salonunda solist olarak konserler verdi. Rahmedov'un sahneye çıktığı konser salonları arasında Ronald Reagan Binası Uluslararası Ticaret Merkezi (Washington, ABD), Tatar Devlet Opera ve Bale Tiyatrosu (Kazan, Tataristan), Ukrayna Ulusal Operası (Kiev, Ukrayna), Erivan Opera Tiyatrosu (Erivan, Ermenistan), Tel-Aviv Operası (Tel-Aviv, İsrail), Ahmed Adnan Saygun Sanat Merkezi (İzmir, Türkiye), Bilkent Konser Salonu (Ankara, Türkiye) ve Lütüfî Kırdar Uluslararası Kongre ve Sergi Sarayı (İstanbul, Türkiye) sayılabilir.

Rahmedov, aralarında William Power, Ari Roland Jazz Quartet, Naoko Shimizu, Sergio Azzolini, Maurice Steger, Christoph Sietzen, Monia Rizkallah, Ithzak Rashkovsky, Jean-Guihen Queyras, Ağa Mikolaj, Aydar Gaynullin ve Tolga Salman'ın da bulunduğu ünlü sanatçılarla ortak çalışmalar yaptı.

Toshiyuki Shimada, Julien Masmondet, James Feddeck, Dorian Wilson, Gürer Aykal ve Ender Sarpınar gibi önemli şeflerle performans sergileyen sanatçının birlikte sahneye çıktığı orkestralar arasında Türkmen Filarmoni Orkestrası, Türkmen Gençlik Oda Müziği Orkestrası, Bilkent Senfoni Orkestrası, Bilkent Gençlik Senfoni Orkestrası, Bilkent Soloists, İstanbul Devlet Senfoni Orkestrası ve Eskişehir Büyükşehir Senfoni Orkestrası bulunuyor.

İsrail'de yılda bir kez düzenlenen Keshet Elion Uluslararası Yaylı Çalgılar Ustalık Sınıfında konuk eşlikçi ve oda müziği eğitmeni olarak görev yapmak üzere düzenli şekilde davet

alan müzisyen, burada Eduard Grach, Rosa Fain, Ilya Kaler, Haim Taub, Shmuel Ashkenazi, Grigory Kalinovski ve Sergey Ostrovsky gibi keman sanatının tanınmış duayenleriyle çalışıyor.

2020 yılında Bilkent Üniversitesi'nden mezun olan Rustam Rahmedov, yüksek lisansını Orkestra Şefliği alanında tamamladı.

Classical / jazz pianist and harpsichordist, as well as a composer and a conductor, Rustam Rahmedov was born in a family of opera artists in Ashgabat, capital city of Turkmenistan. Rahmedov graduated from the Turkmen National Conservatory with honors. After a short period of time, he started to attend as an instructor to piano and chamber music classes at the same conservatory. He bolstered his success as a soloist with consecutive first place awards from two prestigious piano contests. The award titles included the winner of the state Frederic Chopin Competition and Presidential Art Competition "Golden Age" award.

The artist performed as a soloist in numerous concert halls. Some of the notable concert halls that he performed at include: Ronald Reagan Building International Trade Center (Washington, USA), Tatar State Opera & Ballet Theatre (Kazan, Tatarstan), National Opera House of Ukraine (Kiev, Ukraine), Yerevan Opera Theatre (Yerevan, Armenia), Tel-Aviv Opera House (Tel-Aviv, Israel), Ahmed Adnan Saygun Arts Center (İzmir, Turkey), Bilkent Concert Hall (Ankara, Turkey), and Lutfi Kırdar International Convention and Exhibition Center (Istanbul, Turkey).

The noteworthy artists that he collaborated with include: William Power, Ari Roland Jazz Quartet, Naoko Shimizu, Sergio Azzolini, Maurice Steger, Christoph Sietzen, Monia Rizkallah, Ithzak Rashkovsky, Jean-Guihen Queyras, Aga Mikolaj, Aydar Gaynullin and Tolga Salman.

At the same time, Rahmedov performed many times with famous conductors such as Toshiyuki Shimada, Julien Masmondet, James Feddeck, Dorian Wilson, Gurer Aykal, and Ender Sakpınar with Turkmen Philharmonic Orchestra, Turkmen Youth Chamber Music Orchestra, Bilkent Symphony Orchestra, Bilkent Youth Symphony Orchestra, Bilkent Soloists, Istanbul State Symphony Orchestra and Eskisehir Metropolitan Symphony Orchestra.

The musician is also regularly invited to annual Keshet Elion International String Mastercourse organized in Israel as a guest accompanist and instructor of chamber music to work with well renowned doyens of violin art such as Eduard Grach, Rosa Fain, Ilya Kaler, Haim Taub, Shmuel Ashkenazi, Grigory Kalinovski, and Sergey Ostrovsky.

In 2020 Rahmedov graduated from the Bilkent University and received his Master of Arts degree in Conducting.

Alfred SCHNITTKE (1934-1998)

Concerto Grosso No.1, İki Keman için
Concerto Grosso No.1 for Two Violins

1934 yılında Sovyetler Birliği'ne bağlı Volga Alman Cumhuriyetinin başkenti Engels'te dünyaya gelen Alfred Schnittke müziğinde polistilizm olarak adlandırılan yaklaşım ile tanınır. Polistilizm, geçmişten ve güncel zamandan çok farklı müzik tarzlarının yan yana getirilerek birleştirilmesini ifade eden bir çeşit kolaj tekniğidir.

Concerto Grosso No.1, 1976 ve 1977 yıllarında bestelenmiş ve Schnittke'ye ilk büyük uluslararası başarısını kazandıran yapıt olmuştur. Bestecinin bu türde bestelediği altı kompozisyondan ilki olan yapıt, Schnittke'nin polistilist tarzının en parlak ve bilinen örneklerinden biridir. Eser, Letonyalı kemancı Gidon Kramer ve Rus kemancı Tatiana Gridenko'nun siparişı üzerine bestelenmiş olup, ilk kez 21 Mart 1977'de ikisinin solist olarak yer aldığı konserde Eri Klas yönetimindeki Leningrad Oda Orkestrası eşliğinde Leningrad'da (bugünkü St. Petersburg) seslendirilmiştir.

Bir Barok dönem çalgısal müzik türü olan concerto grosso orkestra ve solistler arasındaki yoğun diyalog fikrine dayanır. Schnittke'nin Concerto Grosso No.1'inde iki solo keman ile diyalog içindeki orkestra yaylı çalgılar, klavsen ve hazırlanmış piyanodan oluşur. (Piyano, ince tellerin arasına madeni paralar yerleştirilerek ve elektrikle güçlendirilerek hazırlanır). Altı kısa bölümden oluşan yapıt yaklaşık 28 dakika sürer. Schnittke'nin modern yaşamın çok yönlü müzikal yaşamını yansıtmaya idealine bağlı olarak eserde müziğin birbiriyle uzlaşmaz gibi görünen "hafif" ve "ciddi" klasmanlarından çeşitli stiller ("neşeli bir çocuk korosu", "nostaljik bir atonal serenat", tango) yan yana getirilir. Concerto Grosso No.1, bestecinin en fazla kayıt altına alınmış eserleri arasında yer alır.

Alfred Schnittke, born in Engels, the capital city of Volga German Republic of the Soviet Union in 1934, is known for the so-called polystylism in his music. Polystylism is a kind of collage technique which brings very different musical styles from the past and present together.

The Concerto Grosso No.1 was composed in 1976 and 1977, and is the work that earned Schnittke his first great international success. The first of the six compositions the composer wrote in this genre, the work is among the most brilliant and well-known examples of Schnittke's polystylism. The work was commissioned by Latvian violinist Gidon Kramer and Russian violinist Tatiana Gridenko and premiered by the two soloists in the accompaniment of the Leningrad Chamber Orchestra under Eri Klas in a concert given on March 21, 1977 in Leningrad (today's St. Petersburg).

As an instrumental music genre of the Baroque period, concerto grosso is based on the idea of an intense dialogue between the orchestra and soloists. In Schnittke's Concerto Grosso No.1, the orchestra that is engaged in a dialogue with two solo violins consists of string instruments, a harpsichord and a prepared piano (the piano is prepared by inserting coins between the strings in the upper register and electrical amplification). The work composed of six short movements lasts for about 28 minutes. In line with Schnittke's ideal of reflecting the versatile musical life of the modern times, various styles ("a jovial children's chorus", "a nostalgic atonal serenade", tango) from seemingly irreconcilable "light" and "serious" divisions of music are brought together. The Concerto Grosso No.1 is one of the composer's most recorded works.

Wolfgang Amadeus MOZART (1756-1791)

Senfoni No.33, Si bemol majör, KV.319
Symphony No.33 in B flat major, KV.319

33. Senfoni (KV. 319), Mozart'ın 1777-1778 yıllarındaki Münih-Mannheim-Paris seyahati dönüşünde kaleme aldığı ikinci senfonidir. Mozart bu kentlere daha prestijli bir iş bulma umuduyla gitmiş ancak ziyaretleri başarısız sonuçlanmış, ziyaretleri boyunca kendisine eşlik eden

annesini kaybetmiş ve Salzburg Başpiskoposunun sarayındaki görevine geri dönmek zorunda kalmıştır. 1781 tarihinde Viyana'ya taşınmadan önce Salzburg'ta bir saray müzisyeni olarak geçirdiği yıllar, bir besteci olarak Mozart'ın en tatminsiz ve mutsuz yıllarıdır.

Orijinal el nüshasına göre 9 Temmuz 1779'da tamamlanan ve aslen üç bölümden oluşacak biçimde tasarlanan senfoniye Mozart, 1785 tarihinde Viyana'da gerçekleşecek bir seslendirme için bir bölüm daha eklemiştir. Sırasıyla Fransız ve İtalyan stillerde bestelenen 31. ve 32. Senfonilerin ardından 33. Senfoni, Mozart'ın Avusturya-Alman stiline geri dönüşünü simgeler.

İki obua, iki fagot, iki korno ve yaylı çalgıları içeren enstrümantasyonu ile Mozart'ın geç senfonilerinin en küçüğü olan 33. Senfoni, bestecinin yaşamı boyunca basılan birkaç senfonisinden biri olmuştur. Sonat formundaki açılış bölümü Allegro assai'nin üç zamanlı ölçüde olması (birinci bölümler için) sıradışıdır ve yerinde duramayan, canlı giriş teması akla Avusturya'nın baskın halk dansı olan Ländler'den bu dönemde yeni yeni türemekte olan vals'i getirir. Bölümün gelişme kısmı, giriş kısmında sunulan temaları geliştirmek yerine daha önce duyulmamış yeni bir tematik materyal ile başlar. İkinci bölüm Andante moderato'da majör moddaki ana temaya minör moddaki lirik ikinci tema kontrast oluşturur. Yer yer kontrapuntal yazımın belirginleştiği bölüm, birinci temanın geri dönmesi ile kapanır. Bunu Mozart'ın Viyana'daki bir seslendirme için yıllar sonra yapıta eklediği Menuet ve bol enerji ve iyimserlik dolu final bölümü Allegro Assai takip eder.

The Symphony no. 33 (KV. 319) is the second symphony Mozart wrote upon his return from the Munich-Mannheim-Paris journey he made between 1777 and 1778. Mozart travelled to these cities in the hope of finding a more prestigious job, but having failed in his endeavors and lost his mother who accompanied him on his travels, he had to resume his post in the court of the Archbishop of Salzburg. The years he spent as a court musician in Salzburg before moving to Vienna in 1781 were the least satisfying and unhappiest years of Mozart's life as a composer.

Mozart added to the symphony, completed on July 9, 1779 according to the original manuscript and originally designed to consist of three movements, one more

movement for a performance to take place in 1785 in Vienna. The Symphony no. 33, following Symphonies no. 31 and 32, composed in French and Italian styles, respectively, symbolizes the composer's turning back to the Austrian-German style.

The Symphony no. 33, which is the shortest of Mozart's late symphonies with its instrumentation consisting of two oboes, two bassoons, two horns and strings, is one of the composer's few works published in his lifetime. The triple meter in the Allegro assai, the opening in sonata form, is unusual (for the first movements), and the lively introductory theme suggests a waltz, which was newly emerging from Austria's dominant folk dance Ländler in this period. The development part of the movement does not build on the themes presented in the introduction, but instead starts with a new thematic material not introduced before. In the second movement Andante moderato, the main theme in the major mode is contrasted with the lyrical second theme in the minor mode. The movement with occasionally marked contrapuntal phrases closes with the return of the first theme. It is followed by a Menuet Mozart added years later for a performance in Vienna, and the final movement Allegro assai, which is full of energy and optimism.

George ENESCU (1881-1955)

Nefesli Çalgılar için Onlu, Re majör, Op.14
Decet for Winds in D major, Op.14

1881'de Moldovya'da doğan Romanyalı besteci Georg Enescu, ülkesinin en büyük müzisyenlerinden biri olarak görülür. Enescu yalnızca bir besteci olarak değil, yetkin bir keman virtüözü ve orkestra şefi olarak da hatırlanır. Müziklerinde Romanya halk müziğinin etkisi belirgin olan Enescu'nun geç yapıtlarında Doğu müziğinden etkilendiği de görülür.

Enescu, Nefesli Çalgılar için Onlu'sunu Yaylılar için yazdığı Onlu'sundan altı yıl sonra 1906'da bestelemiştir. Obua ve obua ailesinden cor anglais ile ikişer flüt, klarnet, fagot ve korno için yazılan eserin ilk seslendirilişi 12 Haziran 1906'da Paris'te gerçekleştirilmiştir.

Nefesli Çalgılar için Onlu, Enescu'nun Roman halk müziği unsurlarıyla kozmopolit Avrupalı kompozisyon stilini

birleştirme amacı güttüğü erken dönem yapıtlarının en başarılı örneklerinden biridir. Her ne kadar benzer bir algısal Őemayı paylaşsa da Op.14, yapı ve stil itibariyle Op.7'den oldukça farklıdır. Bölümler arası tematik benzerlik prensibini esas alan Op.7'den farklı olarak Op.14, klasik dönemin daha hafif divertimento ve nefesli serenatlarını model olarak alır ve yapıtın  bölümü tematik açıdan birbirinden bağımsızdır.

Yoğun bir kontrapuntal dille, sonat formunda yazılan birinci bölüm, Doucement mouvemente, Strauss'un armonik açıdan zengin melodilerini anımsatan ana tema (fltler tarafından sunulur) ile açılır. Bunu kornların başlattığı fg formundaki bir geçiş teması ve cor anglais tarafından sunulan lirik ikinci tema takip eder. Roman halk müziği unsurlarının ön plana çıktığı İkinici bölüm, Modrment – Vivement, yapıtın Őüphesiz en dikkat çekici bölümüdür. Kabaca  kısımlı (ternary) bir yapısı olan bölümün ilk kısmı gevŐek ritmik yapısı ile daha epik ve nostaljik karakterdedir. Fltn neşeli temasının çeŐiti kontrpuan tekniklere tabi tutulduğu orta kısım ise daha aydınlık ve canlı atmosferi ile birinci kısım a belirgin bir kontrast oluşturur. Yapıt beklenmedik bir manevra ile son bulur; besteci nostaljik ve neşeli kısımları birleştirir ve böylece her birinin karakteri diğerini dönüştürmeye başlar. Enescu'nun birince bölümde sergilediği kozmopolit Avrupa stiline geri döndüğü üçüncü bölüm, Allegrement, klasik dönemin hafif divertimento ruhuna en yakın bölümüdür.

Romanian composer Georg Enescu, born in Moldavia in 1881, is considered one of the greatest musicians of his country. He is remembered not only as a composer, but also a violin virtuoso and conductor. Enescu, whose works show evident influence of Romanian folk music, is also seen to be affected by Eastern music in his later pieces.

Enescu composed his Decet for Winds in 1906, ten years after his Decet for Strings. The work written for oboe and cor anglais of the oboe family, along with two flutes, clarinets, bassoons and horns each, was premiered on June 12, 1906 in Paris.

The Decet for Winds is one of Enescu's most successful early period works, where he aimed to merge elements of the Roman folk music with the European composition style. Although the two works share a similar instrumental structure, Op.14 is very different than Op.7 in terms of its

structure and style. Unlike Op.7 based on the principle of thematic similarity between movements, Op.14 takes the classical period's light divertimento and wind serenades as its model, and the three movements of the work are thematically independent.

The first movement written in sonata form with an intense contrapuntal language, Doucement mouvemente opens with a main theme (presented by the flutes) reminding Strauss' melodies rich in harmony. This is followed by a transitioning theme initiated by the horns in the fugue form and a lyrical second theme presented by cor anglais. The second movement Modérément – Vivement, where Roman folk music elements gain prominence is certainly the most remarkable movement. Having a structure that can be roughly described as ternary, the first part of the movement has more of an epic and nostalgic character with its loose rhythmic makeup. The middle part, in which the joyful theme of the flute is subjected to various counterpoint techniques, has a brighter and livelier atmosphere, which provides a marked contrast to the first part. The work ends in an unexpected maneuver; the composer merges the nostalgic and vivacious sections and the character of each starts to transform the other. The third movement Allegrement, where Enescu turns back to the cosmopolite European style of the first movement, is the one that comes closest to the light divertimento spirit of the classical period.

Aylin Yılmaz

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Yevgeniy Kostrytskiy *konzertmeister*
Irina Nikotina *konzertmeister yrd. | asst.*
Suzana Bezhani
Bahar Kutay
Adilhoca Aziz
Vseslava Öztürk
Süreyya Defne
Davut Aliyev

2. Keman | 2nd Violin

Elena Rihsi
Marina Agapova
Adelya Ateşoğlu
Nil Cetiz
İskender Okeev
Nazik Rahmedova

Viyola | Viola

Cavid Cafer *grup şefi | principal*
Yukiyo Hirano *grup şefi yrd. | asst. principal*
Sema Hakioğlu
Uluğbek Rihsi
Svetlana Simolin
Elif Kuştan
İrşad Mehmet

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca *grup şefi | principal*
Serdar Rasul
Artur Rahmatulla
Yiğit Ülgen
Verda Çavuşoğlu
Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis *grup şefi | principal*
Dritan Gani
Zurab Tsitsuashvili
Şalva Gagua

Flüt | Flute

Albena Sezer *grup şefi | principal*
Zita Zempleni

Obua | Oboe

Ulaş Yurtoğlu *
Viktoriya Tokdemir

Klarnet | Clarinet

Selen Özyıldırım
Leonid Volkov

Fagot | Bassoon

Ozan Evruk *grup şefi | principal*
Ezgi Tandoğan Onat

Korno | Horn

Mustafa Kaplan *grup şefi | principal*
Hasan Erim Hacat

* Misafir Sanatçı | Guest Artist

Yapım Koordinatörü | Production Manager
Boran Aksoy, İpek Nurullahoğlu

Yönetmen | Director
Ahmet Melih Aydınat

Resim Seçici | Video Mixer
Sinan Dalkılıç

Nota Okuyucu | Score Reader
Kristina Golubkova

Kamera | Cameras
Eda Nur Acar, Taha Bayramoğlu, Volga Deniz Demirbağ,
Utku Dönmez, Deniz Göçmen, Deniz Güzelcik

Kurgu | Edit
Melih Aydınat

Teknik Sorumlu | Technical Manager
Özcan Akar

bilet.bilkent.edu.tr

Giş-Ticket Office: (312) 290 1775

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.